



FRØSETH AS
Venusvegen 21
7652 VERDAL

Saksbehandler, innvalgstelefon
Anne Cathrine Flaten, 74 16 81 97

Vedtak - tillatelse til drift av deponi for rene masser - Tjuvholet - Frøseth AS - Inderøy

Statsforvalteren i Trøndelag gir Frøseth AS tillatelse etter forurensningsloven til drift av deponi for rene masser i Tjuvholet steinbrudd, gnr. 318 bnr. 233, i Inderøy kommune.

Tillatelsen har en ramme på totalt 50 000 kubikkmeter rene jord- og steinmasser, fordelt på et årlig mottak av 1500 kubikkmeter. Det tillates mottak av masser (deponering) til og med 31. desember 2055. Avslutningsarbeidet kan pågå i inntil ett år etter endt deponering.

Frøseth AS må ta prøver av sigevannsutslipp etter renseinnretning, i tråd med et prøvetakingsprogram. Programmet skal være representativt for det faktiske utslippet fra deponiet, og sikre at uakseptable utslipp fra deponiet blir avdekket.

Seneste 3 måneder etter at deponiet er avsluttet, skal det sendes en sluttrapport om avslutningsarbeidet. Rapporten skal gjøre rede for behovet for etterdrift.

Tillatelsen gis på visse vilkår og er gyldig fra dags dato. Vedtaket kan påklages.

Vi viser til søknad av 21. april 2020 om tillatelse etter forurensningsloven til drift av deponi for rene masser. Vi viser også til korrespondanse i ettertid.

Vedtak

Statsforvalteren i Trøndelag gir Frøseth AS tillatelse til deponering av rene masser som omsøkt på gnr. 318, bnr. 233 i Inderøy kommune. Tillatelsen gis i medhold av vern mot forurensninger og om avfall av 13. mars 1981 nr. 6 (forurensningsloven) § 11 jf. § 16.

Vedleggene til tillatelsen er også en del av de juridiske kravene.

Tillatelsen med tilhørende vilkår er vedlagt.



Søknad

Den 21. april 2020 sendte Frøseth AS opplysningene, i form av en søknad. Frøseth AS søker om å deponere totalt 50 000 m³ rene jord- og steinmasser i Tjuvholet steinbrudd, i Inderøy kommune. De har i søknadsskjemaet oppgitt at det årlige mottaket vil være inntil 1500 tonn masser. Driftstiden er oppgitt å være fra kl. 06.00 til kl. 22.00.

I søknaden er deponiet henvist til gårds- og bruksnummer 318/1. I vårt høringsbrev av 23. juni 2020, er det også vist til dette gårds- og bruksnummeret. Av kart går det fram at det korrekte gårds- og bruksnummeret derimot er 218/233 (Tjuvholet steinbrudd). Det er henvist til samme lokasjon, men det kan se ut til at det er gjort endringer i matrikkelen og gårds- og bruksnummeret for lokasjonen.

Reguleringsplan

Gjeldende reguleringsplan med bestemmelser er «Tjuvholet steinbrudd» (plan-ID 2015002), vedtatt av kommunestyret 15. juni 2015. I saksframlegget går det fram at området er avsatt til råstoffutvinning med krav om utarbeidelse av detaljreguleringsplan. Det har blitt tatt ut masse i lengre tid, og området har vært avsatt til masseuttak i tidligere arealdel av kommuneplan for Mosvik.

Transport- og støyredegjørelse

Virksomheten skriver at antall biler som blir å transportere masser i forbindelse med mottak vil variere, men i gjennomsnitt vil det være ca. 1 bil per uke. De skriver videre at den totale transportbelastningen og miljøbelastningen ikke vil utgjøre noen forskjell fra den daglige driften av steinbruddet, da bilene uansett ville hentet stein i fra steinbruddet.

Med tanke på støykilder er det oppgitt at det i gjennomsnitt vil være transport inn og ut fra området én gang per døgn, og i gjennomsnitt 5-10 gange per uke. Det samme gjelder for bruk av hjullaster. Knusing vil foregå 1 uke i året. Støykildene som er oppgitt er samlet for all aktivitet på området. Anlegget ligger godt skjermet, og langt unna ferdselsveg og bebyggelse. Virksomheten oppgir at det er 1 km i luftlinje til nærmeste bebyggelse, som er en hytte. Til nærmeste bolig er det 3,5 km i luftlinje. De opplyser at støymålinger fra andre brudd med samme produksjonsutstyr som brukes i Tjuvholet, viser målinger innenfor krav i forurensningsforskriften kapittel 30.

Utslipp til vann

Nærmeste vannforekomst er oppgitt å være Kattmagan, med god økologisk tilstand og ukjent kjemisk tilstand. Virksomheten skriver at det vil være diffus/minimal avrenning til vannforekomsten via grøfter og/eller bekker i myrer. Videre opplyses det at det er deponering av tørre gravemasser, samt at det ikke vil være noen spesielle utslippspunkt før ferdigstilling. Det kan forekomme avrenning over fylling etter hvert som deponiet fylles opp. Frøseth AS skriver at virksomhetens utslipp ikke vil medføre utslipp som vil forringe den økologiske eller kjemiske tilstanden til Kattmagan.

Avslutningsvis skriver de at med godt prøvetakingsregime, og god kontroll på masser som deponeres, kan deponiets utslipp være med på å oppnå minst god økologisk og minst god kjemisk tilstand i vannforekomsten, innen 2021/2027.



Høringsuttalelser

Søknaden har vært ute til høring i perioden 23. juni 2020 – 23. august 2020. Den ble kunngjort på Statsforvalterens hjemmeside, hos kommunen, i avisa Innherred og Trønder-Avisa, og tilsendt sektormyndigheter og naboer.

I løpet av høringsperioden har vi mottatt to uttalelser til søknaden. Oppsummert er uttalelsene som følger:

Inderøy kommune:

Inderøy kommune viser til at massene ønskes deponert i et område som i dag er regulert til steinbrudd, og reguleres av reguleringsplan «Tjuvholet steinbrudd» med plan-ID 2015002. De har ingen innvendinger til at arealet benyttes til lagring av rene masser.

Hva gjelder luftkvaliteten i området, skriver kommunen har de ikke kan se at den vil bli særlig forringet som følge av at et område nå ønskes brukt til lagring av masser. Arealet ligger et godt stykke unna annen bebyggelse, slik at det er ingen boligeiendommer eller fritidseiendommer som blir berørt av dette tiltaket. Det samme gjelder for støy.

Kommunen påpeker at det går en bekk i nærheten av steinbruddet, og de mener tiltakshaver bør sikre at det ikke forekommer avrenning. De opplyser at bekken ikke er fiskeførende.

Avslutningsvis skriver kommunen har de ikke er kjent med at denne bedriften har hatt noen form for ulovlig forurensning. De har videre ingen særlige innvendinger til at arealet nå skal benyttes til deponi for rene masser.

Trøndelag fylkeskommune:

Trøndelag fylkeskommune skriver at så lenge tiltaket er i tråd med vedtatt reguleringsplan fra 2015, har de ingen merknader til saken.

Kommentarer fra Frøseth AS:

I henhold til saksbehandlingsreglene for behandling av tillatelser etter forurensningsloven (forurensningsforskriften kapittel 36) er Frøseth AS gitt anledning til å kommentere de innkomne høringsuttalelsene. Frøseth AS har ikke kommentert de innkomne høringsuttalelsene.

Utkast til vilkår

Frøseth AS fikk oversendt utkast til vilkår i tillatelse 24. februar 2021, og kommenterte det i epost av 28. februar 2021. Virksomheten hadde ingen kommentarer til vilkårene.

Krav til tillatelse

Det følger av forurensningsloven § 7 at hovedregelen er at ingen må «ha, gjøre eller sette i verk» noe som kan medføre fare for forurensning. Hva som forstås som forurensning fremgår av § 6. Etter forurensningsloven § 11 har Statsforvalteren, som forurensningsmyndighet på angitte områder, myndighet til å gi tillatelse til forurensning.

Overskytende jord- og steinmasser (overskuddsmasser) som oppstår i forbindelse med samferdselsutbygging og andre anleggsarbeider, regnes som næringsavfall, selv om massene ikke er forurenset av helse- eller miljøfarlige stoffer («rene»).

Ifølge forurensningsloven § 32 skal næringsavfall leveres til godkjent mottak, såfremt det ikke kan gjenvinnes. Med godkjent mottak menes anlegg som har tillatelse etter forurensningsloven.



Dersom virksomheten er i strid med kommunens vedtatte planer/arealformål for området, må kommunen godkjenne virksomhetens bruk av området før Statsforvalteren kan gi tillatelse etter forurensningsloven.

IED og BAT-konklusjoner

Industriutslippsdirektivet (IED – direktiv 2010/75/EU) ble implementert i norsk lovverk (avfallsforskriften kapittel 10 og forurensningsforskriften kapittel 36) gjennom EØS-avtalen 1. august 2016 (erstattet tidligere IPPC-direktivet (Integrated Pollution Prevention and Control)). Forurensede virksomheter er pålagt å begrense forurensningen, blant annet gjennom å bruke de best tilgjengelige teknikker (BAT).

Hvilke bransjer/aktiviteter/prosesser som er omfattet av kravet, fremgår av en liste i vedlegg I til forurensningsforskriften kapittel 36. Det er her oppgitt terskelverdier, som er utslagsgivende for om man er omfattet eller ikke.

For flere bransjer/aktiviteter/prosesser er det vedtatt såkalte BAT-konklusjoner, som er krav som skal beskytte det ytre miljø og gi like konkurransevilkår for europeisk industri. Foreløpig er det ikke vedtatt BAT-konklusjoner for deponier, men virksomhetene har en selvstendig plikt til å holde seg oppdatert om det kommer noen. En oversikt over alle vedtatte og planlagte BAT-konklusjoner finnes her: <https://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/>. Normalt vil virksomhetene få fire år fra BAT-konklusjonene er vedtatt, til kravene skal være oppfylt.

Statsforvalterens vurdering

Ved avgjørelse av om tillatelsen skal gis, og ved fastsetting av vilkårene, skal Statsforvalteren legge vekt på de fordelene og ulempene som tiltaket for øvrig vil medføre. Dette innebærer at det må foretas en helhetlig vurdering der både forurensningsmessige hensyn, generelle miljøhensyn og alminnelige samfunnsmessige hensyn tas med i betraktningen. Det følger av både forurensningsloven, og tilhørende forskrifter, prinsipper som Statsforvalteren som forurensningsmyndighet skal legge til grunn ved behandling av søknad om tillatelser.

En tillatelse etter forurensningsloven vil innbefatte frekvensbaserte tilsyn fra forurensningsmyndigheten, rapportering og om nødvendig pålegg/krav til undersøkelse.

Statsforvalteren mener aktiviteten som Frøseth AS har søkt om, kan tillates på visse vilkår. I følgende avsnitt vil vi gjøre rede for våre vurderinger.

Behov for deponi

Et deponi er et permanent disponeringssted på eller under bakken. Som hovedregel skal alt avfall søkes utnyttet/gjenvunnet før deponi vurderes som en løsning. Statsforvalteren forutsetter at slike vurderinger blir gjort tidlig i et utbyggingsprosjekt, slik at deponering kan unngås.

Ikke alle avfallsfraksjoner lar seg utnytte, så derfor er det behov for noen deponi. Det er ikke gitt noen tillatelse etter forurensningsloven til deponering av rene masser i umiddelbar nærhet til det omsøkte deponiet. Deponiet kan derfor spare belastningene med langtransport, og bidra til å forhindre ulovlig deponering fra ulike aktører/privatpersoner i nærområdet. Et deponi på omsøkt område kan spare andre og mer verdifulle naturområder.

Reguleringsbestemmelser

Inderøy kommune er planmyndighet og behandler søknader etter plan- og bygningsloven.

Gjeldende reguleringsplan med bestemmelser er «Tjuvholet steinbrudd» (plan-ID 2015002), vedtatt



15. juni 2015. Anleggets lokasjon er regulert til «annen særskilt angitt bebyggelse og anlegge – massedeponi».

I henhold til reguleringsbestemmelse 3.2.1 skal området benyttes til deponi for inerte masser fra bygg- og anleggsvirksomhet. Kommunen har i sin uttalelse ingen innvendinger mot at området brukes til omsøkte aktivitet. Statsforvalteren kan ikke se at tiltaket kommer i strid med denne planen, men presiserer at denne tillatelsen, etter forurensningsloven, gjelder for deponering av rene jord- og steinmasser, ikke inerte masser.

Driftstid

Med søknaden til grunn har vi tillatt drift mellom kl. 06.00 til 22.00 mandag til og med fredag. Området er lite konfliktfyllt med tanke på støv- og støyproblematikk, men virksomheten er likevel nødt til å forholde seg til vilkårene satt i denne tillatelsen.

I planbeskrivelsen går det fram at uttaket er basert på en driftstid i 60-90 år. I søknad om drift av deponi for rene masser er det oppgitt en angitt driftsperiode på deponiet på 30-40 år, basert på årlige mottaksmengder. Det er ikke stilt krav til sluttdato i reguleringsbestemmelsene. Statsforvalteren har i denne tillatelsen satt en sluttdato for drift, dette av hensyn til nærmiljøet og at området skal tilbakeføres til opprinnelig formål. Deponiet kan derfor ta imot masser fram til og med 31. desember 2055, eller til totalvolumet er nådd. Avslutningsarbeidet kan pågå til og med 31. desember 2056.

Typer og mengder

Generelt er det viktig for forurensningsmyndighetene å vite hvilke aktiviteter på et anlegg som kan utgjøre en forurensningsfare. I tillatelsen er det satt en årlig ramme på hva og hvor mye som kan mottas på anlegget, og hvor mye som kan deponeres totalt. Vi gjør oppmerksom på at det ikke tillates deponering av inert avfall, eller biologisk nedbrytbart avfall, som ikke er spesifisert som tillatt å deponere i Miljødirektoratets faktaark «Mellomlagring og sluttdisponering av jord- og steinmasser som ikke er forurenset» (M-1243 | 2018).

Rammevilkåret bidrar til kontroll på rensegrad for sivevann, trafikk, og at kunder lettere kan vite at anlegget er godkjent for den type avfall som ønskes levert.

Rammen er satt på grunnlag av en vurdering av disponibelt areal til deponering av avfallsmasser, kapasitet til miljømessig forsvarlig håndtering av avfallsmassene, og anleggets lokalisering. Vi vil imidlertid kunne godta at rammevilkåret overstiges i perioder, såfremt at dette risikovurderes av virksomheten. Vi forventer at slike forhold blir redegjort for i årsrapportene. Blir det en vedvarende trend, må virksomheten søke om endring av tillatelse (økte mengder). Da kan det bli behov for ny vurdering/beregninger/målinger av blant annet støv-, støv- og trafikkbelastning.

Drift (mottakskontroll, oppfylning og avslutning)

Det stilles krav om at masser som skal mottas for deponering skal være rene, det vil si ikke forurenset. Massene skal tilfredsstille grenseverdier hentet fra vedlegg 1 til forurensningsforskriften kapittel 2. Hvis det skal deponeres rene masser fra Trondheim kommune, gjør vi oppmerksom på at grenseverdiene er tilpasset lokalt bakgrunnsnivå, jf. faktaark 63: Håndtering av forurenset grunn, Trondheim kommune.

Alle masser skal kontrolleres etter etablerte rutiner på anlegget, og anlegget skal drives slik at sporbarheten ivaretas og ulovlig masser avdekkes.



I reguleringsbestemmelsene krever kommunen at virksomheten skal følge driftsplan godkjent fra Direktoratet for mineralforvaltning. Vi har stilt krav til at deponeringen skal skje i tråd med en driftsplan, men også lagt noen føringer for selve deponeringen. For å redusere faren for tilgrising og støvproblematikk, krever vi et skille mellom ren og skitten sone, og at selve deponiarealet avgrenses så mye som mulig. Driftsplanen kan være tema på tilsyn.

Etter at deponivolumet er fylt opp, eller det ikke lenger tillates mottak, skal deponiet avsluttes etter behovene for regulert etterbruk. Dersom avslutningen av deponiet avviker fra driftsplanen, skal virksomheten, senest 3 måneder før deponeringen opphører, legge frem en plan for endelig avslutning.

Det skal senest 3 måneder etter at avslutningsfasen er over, sendes en sluttrapport til Statsforvalteren. Rapporten skal redegjøre for arbeidet i avslutningsfasen, og vurdere behov for etterdrift.

Skjerming

Vi har satt som krav at anlegget skal være skjermet og skiltet, og at avfallet skal være utilgjengelig for uvedkommende. Dersom Frøseth AS har valgt en løsning som ikke fungerer etter hensikten, kan Statsforvalteren kreve ytterligere tiltak. Kravet er gjennomgående for tilsvarende virksomheter.

Støy og trafikk

Støy og rystelser anses som forurensning og er omfattet av forurensningsloven § 6. Hjemmel for å regulere støy er forurensningsloven § 11 (og § 18), jf. § 16. Støyende kilder fra deponi for rene masser kan være innkjøring av masser, kjøring med lastebil, doser og gravemaskin inne på deponiet m.m.

I luftlinje er det ca. 1 km til nærmeste bebyggelse, som er en fritidsbolig. Til nærmeste bolig er det ca. 3,5 km i luftlinje. Anlegget ligger skjermet til, og Statsforvalteren sin vurdering er at det vil være liten sannsynlighet for at støy vil føre til nevneverdige negative konsekvenser. Frøseth AS må likevel holde seg innenfor støykravene som er satt i vilkårene i denne tillatelsen. Statsforvalteren har satt som krav at støyen skal midles over tillatt driftsperiode for virksomheten ($L_{pA_{ekv}} = A$ -veiet gjennomsnittsnivå (dBA) over en angitt tidsperiode). Kravet er tilsvarende for virksomheter med liknende lokalitet.

Dersom det blir klager på støy, kan Statsforvalteren kreve støyberegninger, og/eller målinger av støynivået i omgivelsene, for virksomhetens regning.

Med bakgrunn anleggets beliggenhet og avstand til naboer, har ikke Statsforvalteren funnet grunnlag for å sette vilkår om trafikk til og fra anlegget. Vi mener en eventuell økning i trafikken ligger innenfor det som må forventes av de aktivitetene som er regulert i gjeldende plan.

Støv

På grunn av all håndtering med jord, sand og stein, kan deponi for rene masser medføre støvutslipp. Som forurensningsmyndighet for den omsøkte virksomheten, vurderer Statsforvalteren støvutslippets påvirkning på det ytre nærmiljøet. Når mineralsk støv/partikler legger seg, kan det føre til negativ påvirkning på naturverdier, eller være sjenerende for naboer.

Virksomheten skal jevnlig vurdere støvsituasjonen, og plikter å iverksette avbøtende tiltak dersom det er fare for nevneverdig støvutslipp. I dette ligger det at virksomheten må vurdere å gjøre



målinger for å dokumentere at grenseverdien overholdes. Grenseverdien er satt til 5 g/m² i løpet av 30 dager, målt ved nærmeste nabo eller annen som er mer utsatt.

Vi stiller også krav til at værmessige tørre perioder vurderes særlig, og at støv på (offentlig) vei skal fjernes regelmessig, basert på risikovurderingen.

Klimatilpasning

Virksomheten skal etablere sedimentasjonsbasseng, eller lignende renseinnretning, for å hindre utslipp av partikler og annen forurensning. Det er i tillatelsen stilt krav om at anlegget, herunder sedimentasjonsbasseng eller lignende, skal utformes slik at ekstremvær/klimaendringer hensyntas. Klimaendringer, særlig økt nedbør og flom, skal vurderes i miljørisikovurderingen.

Grunnforurensning

Det området av gnr. 318 og bnr. 233 i Inderøy kommune som skal brukes til deponi, er ikke registrert i Miljødirektoratets database over eiendommer med forurenset grunn (Grunnforurensnings-databasen). Statsforvalteren vurderer at den omsøkte aktiviteten sannsynligvis ikke vil medføre grunnforurensning.

Dersom virksomheten har gjort eller i fremtiden gjør undersøkelser på den aktuelle eiendommen, skal funnene registreres i databasen. Dette skal også gjøres dersom det er mistanke om at grunnen er forurenset.

Databasen er bygget opp slik at bedriften/bedriftens konsulent selv kan opprette egne lokaliteter og legge inn data. Statsforvalteren får melding om dette og godkjenner innleggingen før denne blir synlig i databasen og eiendomsmatrikkelen. Data leveres på importformat, som finnes på <http://grunnforurensning.miljodirektoratet.no>. Her finnes også oversikt over hvilken informasjon som skal registres i henhold til databasens retningslinjer og nødvendig veiledningsmateriale.

Sigevann og utslippskontroll

Enhver væske som siger ut fra et deponi eller blir liggende i det, blir regnet som sigevann. Sigevann skal gå via et sedimenteringsbasseng, eller lignende (renseinnretning), før utslipp til resipient. Det er stilt krav til prøvetaking etter renseinnretning, og det er bedriftens ansvar å sørge for at prøveprogrammet er tilstrekkelig til å fange opp utslipp av alle aktuelle parametere. Kravet er gjennomgående for tilsvarende virksomheter med nyere tillatelser.

Resultatene og analysene fra prøvetakingen skal sendes til Statsforvalteren, sammen med den årlige rapporteringen, innen 1. mars hvert år. Resultatene fra prøvetakingen vil gi grunnlag for å vurdere eventuelle påvirkninger fra utslippet, og legger grunnlaget for den framtidige driften. Prøvetakingen kan bli endret som følge av resultatene.

Vurdering etter vannforskriften

Tiltak som medfører fare for forurensning av vann skal vurderes i henhold til vannforskriften, der formålet er å beskytte og om nødvendig forbedre miljøtilstanden i alle elver, innsjøer, grunnvann og kystnære områder. Ifølge vannforskriften § 4-6 skal tilstanden i overflatevann og grunnvann beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomstene skal ha minst god økologisk og god kjemisk tilstand.

Vannforskriften § 12 gir åpning for ny aktivitet eller nye inngrep som likevel i en liten grad kan påvirke tilstanden i resipienten negativt. Det kan tillates forringelse fra svært god til god økologisk tilstand forutsatt at visse vilkår er oppfylt.



Statsforvalteren krever at deponiet skal drives slik at det i minst mulig grad forurenses nærliggende vassdrag. Virksomheten skal ha kontroll med innsig og inntrenging av grunn- og overflatevann og, om nødvendig, iverksette tiltak for å hindre at rent vann kommer inn på deponiet. Håndtering av overvann skal ta høyde for ekstremvær/klimaendringer.

Nærmeste vannforekomst er Skjerva øvre, med Vann-Nett ID 131-100-R, som er registrert med god økologisk tilstand, men det mangler informasjonen som tilstanden er basert på. Den kjemiske tilstanden er udefinert. Skjerva øvre er en vannforekomst som omfatter flere bekker og innsjøer i området. Tjuvholbekken er del av denne vannforekomsten, og renner på vestsiden av planområdet, før den krysser vegen sør for området. Kommunen har i sin høringsuttalelse opplyst om at den ikke er fiskeførende. Bekken har utløp til Kattmagan, som er en innsjø sør for planområdet. Kattmagan er også en del av vannforekomsten Skjerva øvre.

Statsforvalteren har stilt krav om rensinnretning og prøvetaking av sigevannsutslipp. Men dette mener vi at faren for forurensning av nærliggende vannresipient er liten. Virksomheten er vurdert til ikke å komme inn under unntaksbestemmelsene i vannforskriften § 12. Statsforvalteren vurderer det slik at tiltaket er av en slik art at det er mulig å rense eventuelt utslipp slik at bestemmelsen i § 4 i vannforskriften kan overholdes, og målene i forvaltningsplanen kan oppnås.

Vurdering etter naturmangfoldloven

Ifølge naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8-12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet som berører naturmangfold. Dette innebærer at naturmangfoldlovens prinsipper også må legges til grunn når det gjøres vurdering etter forurensningslovens bestemmelser. Nedenfor følger en vurdering av tiltaket i henhold til lovens retningslinjer.

Ved utarbeidelsen av reguleringsplanen ble konsekvensene av planforslaget utredet og vurdert i kommunens behandling av saken. Statsforvalteren har likevel gjort søk i tilgjengelige databaser, og sett på dagens kunnskapsgrunnlag opp imot det som lå til grunn da planen ble vedtatt. For øvrig har vi sett på de forurensningsmessige konsekvensene knyttet til driften av deponiet.

§ 8 – kunnskapsgrunnlaget

Da utvidelsen av reguleringsplanen var på høring i 2015, uttalte Statsforvalteren (tidligere Fylkesmannen i Nord-Trøndelag) at det er registrert viktige naturtyper i området, i form av verdifulle skogtyper, gjennom prosjektet med registrering av naturtyper og miljøverdier i skog i Mosvik/Inderøy 2013/2014. Naturtypene det vises til er opplyst å ha både vesentlig regional og nasjonal verdi. Videre skriver vi i vår uttalelse at planområdet ligger i nærheten til naturtypene, men at de ikke vil bli berørt av uttaksvirksomheten. Naturtypene omfatter ganske store arealer i sum, og vi informerer avslutningsvis om at det nylig er mottatt tilbud om frivillig vern av areal knyttet til disse skogtypene. På dette tidspunktet hadde ikke Fylkesmannen tatt stilling til tilbudet.

Etter søk i tilgjengelige databaser i dag finner vi de samme registrerte naturtypene som ble nevnt i vår uttalelse til høring av reguleringsplanen i 2015. For øvrig ser vi at det nå er et større, sammenhengende område nord for planområdet, som er blitt vernet og fått status som naturreservat. Røsheia ble vernet som naturreservat ved kongelig resolusjon den 14. desember 2018, godt og vel tre og et halvt år etter at reguleringsplanen ble vedtatt. Formålet med naturreservatet er å bevare et område som representerer en bestemt type natur i form av eldre og lite påvirket skog med gammel og delvis urskogpreget skog av kategorien oseanisk furuskog og med tilhørende arter.



Som en del av utvidelsen av masseuttaket i 2015 ble det regulert inn et område for deponi. Deponiet ligger i sørlige del av planområdet, og vil bli etablert på et område hvor det allerede pågår/ har pågått aktivitet, med at det er tatt ut masser der på forhånd. Deponivirksomheten vil således ikke har konsekvenser for uberørte områder med sårbart naturmangfold.

Statsforvalteren kan ikke se at et deponi for rene masser vil utgjøre vesentlig forskjell fra dagens situasjon med uttaksvirksomhet. Deponiet skal etableres inne på et areal som er tatt i bruk, og vil dermed ikke ha konsekvenser for uberørt natur. Statsforvalterens vurdering er at virksomheten knyttet til deponianlegget ikke vil ha nevneverdig negativ påvirkning på naturmangfoldet i området. Dersom det oppdages forhold ved driften som kan påvirke miljøtilstanden i nærområdet eller resipienten, må bedriften risikovurdere konsekvensen av sin virksomhet og eventuelt gjøre tiltak.

Bedriften kan bli pålagt å kartlegge både økologisk og kjemisk status på vann-kvaliteten i grunnvann og resipient.

§ 9 – føre-var-prinsippet

Virksomheten skal drive på en slik måte at utslipp til resipient eller grunn er under kontroll, og slik at påvirkning og forurensningsreducerende tiltak jevnlig vurderes. Dersom det skal gjøres en større kartlegging av grunnvann og overflatevann i området, kan bedriften bli pålagt å bidra til dette. Det kan også bli aktuelt å kreve ytterligere rensing dersom det avdekkes behov for det. Med dette mener Statsforvalteren at risikoen for irreversibel skade på naturmangfoldet i nærområdet/ vannforekomsten over tid skal være liten.

§ 10 – samlet belastning

Under normale driftsforhold vil det ikke være utslipp til vannforekomsten som gir økt belastning, og dermed ikke gi bidrag til samlet belastning. Skjerva øvre kan likevel være preget av aktivitet i nærområdet. Det kan bli aktuelt å pålegge overvåking dersom miljøtilstanden forverres i vannforekomsten. Resultatene fra en eventuell overvåking/kartlegging vil bli vurdert med tanke på behov for ytterligere rensing eller bortføring av overvann og diffuse utslipp.

§ 11 – kostnadene ved miljøforringelse

Det er tiltakshaver som skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på miljø og naturmangfold som tiltaket volder. Hvis det viser seg at belastningen fra driften blir for stor, må bedriften ta kostnadene med forbedringstiltak.

§ 12 – miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Det skal tas utgangspunkt i driftsmetoder, teknikk og lokalisering som ut fra en tidligere, nåværende og fremtidig bruk av naturmangfoldet og økonomiske forhold gis de beste samfunnsmessige resultatene.

Bedriften plikter å redusere sine utslipp så langt dette er mulig uten urimelige kostnader. Anlegget skal benytte best tilgjengelige teknikker så langt som råd, når dette ikke medfører urimelige kostnader.

Konklusjon

Statsforvalteren har vurdert søknaden og opplysningene som har fremkommet under behandlingen og gir Frøseth AS tillatelse etter forurensningsloven til virksomhet i Inderøy kommune som omsøkt og på vedlagte vilkår.



Statsforvalteren har ved avgjørelsen av om tillatelse skal gis og ved fastsetting av vilkårene lagt vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket, sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket vil medføre. Ved fastsetting av vilkårene har Statsforvalteren videre lagt til grunn hva som kan oppnås med best tilgjengelige teknikker.

Frister i tillatelsen

Bedriften må forholde seg til følgende frister i tillatelsen:

Tiltak	Frist	Vilkår
Mottak og deponering	31. desember 2055	1
Avslutningsarbeid	31. desember 2056	1
Prøvetaking/analyse fra renseinnretning	Basert på eget overvåkingsprogram, minst to ganger årlig	6.3
Årsrapport med blant annet vurdering av prøvetakingsresultater	1. mars årlig til 2056	12.1
Sluttrapport, med blant annet vurdering av behov for etterdrift og videre prøvetaking	Senest 3 måneder etter avslutningsfasen (senest 1. mars 2057)	12.2

Ansvarsforhold

Frøseth AS er ansvarlig for at anlegget drives i henhold til denne tillatelsen. Brudd på utslippstillatelsen er straffbart etter forurensningsloven §§ 78 og 79.

Denne tillatelsen fritar ikke Frøseth AS for å innhente nødvendige tillatelser fra andre sider av virksomheten, som for eksempel arbeidsmiljø, mattrygghet, brann- og eksplosjonsvern med mer.

Denne tillatelsen fritar ikke Frøseth AS for erstatningsansvar etter de alminnelige erstatningsregler, jf. forurensningsloven § 10 andre ledd. At forurensning er tillatt utelukker ikke erstatningsansvar for skade, ulempe eller tap forårsaket av forurensningen, jf. forurensningsloven § 56.

Det kan foretas endringer i denne tillatelsen i medhold av forurensningsloven § 18. Krav om endringer kan stilles både fra forurensningsmyndighetene og fra bedriften. En eventuell endringssøknad skal foreligge i god tid før endringen ønskes gjennomført. Tillatelsen kan tilbakekalles eller endres, jf. forurensningsloven § 18.

Forholdet til annet regelverk/myndigheter

En tillatelse etter forurensningsloven fritar ikke virksomhetens plikt til å innhente nødvendige tillatelser fra annet regelverk. Virksomheten må selv finne ut av dette med aktuelle myndigheter før oppstart.

I de tilfeller der det foreligger flere regelverk som omhandler samme forhold, er det de strengeste kravene som gjelder.

Regelhjelp

For informasjon om regler som kan være aktuelle for virksomheten/bedriften, viser vi til Miljødirektoratet sin hjemmeside www.miljodirektoratet.no.

Gebyr

Frøseth AS er i brev av 23. juni 2020 varslet om gebyr for Statsforvalterens saksbehandling. Statsforvalteren har ikke mottatt noen kommentarer på dette varselet.



På bakgrunn av de opplysninger som bedriften har gitt i søknaden, og tidsbruk på søknaden, er bedriften plassert i gebyrsats 6, jf. forurensningsforskriften § 39-3, jf. § 39-4. Sats 6 tilsvarer en ressursbruk på 1 ukeverk, og inkluderer blant annet innhenting av opplysninger, telefonhenvendelser, e-postutvekslinger, og kollegaers/leders gjennomgang av saken. Det betyr at bedriften må betale et gebyr på kr 33 800 (ny sats for 2021) for saksbehandlingen.

Faktura med innbetalingsblankett ettersendes fra Miljødirektoratet. Gebyret forfaller til betaling 30 dager etter fakturadato.

Vedtaket om gebyrsats kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker etter at dette brevet er mottatt, jf. forurensningsforskriften § 41-5. Eventuell klage bør begrunnes og skal sendes til Statsforvalteren. Klagen gis ikke oppsettende virkning, og det fastsatte gebyr må derfor betales i samsvar med ovenstående. Hvis Miljødirektoratet imøtekommer klagen, vil det overskytende beløp bli refundert.

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet av sakens parter eller andre med rettslig klageinteresse innen 3 uker fra underretning om vedtak er kommet frem eller fra vedkommende fikk eller burde skaffet seg kjennskap til vedtaket. En eventuell klage skal angi hva det klages over og den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og andre opplysninger av betydning for saken bør nevnes. Klagen skal sendes til Statsforvalteren.

En eventuell klage fører ikke automatisk til at gjennomføringen av vedtaket utsettes. Statsforvalteren eller Miljødirektoratet kan etter anmodning eller av eget tiltak beslutte at vedtaket ikke skal gjennomføres før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Avgjørelsen av spørsmålet om gjennomføring kan ikke påklages.

Innsyn

Med visse begrensninger har partene rett til å se sakens dokumenter. Nærmere opplysninger om dette fås ved henvendelse til Statsforvalteren.

Tillatelsen blir offentlig tilgjengelig på www.norskeutslipp.no.

Med hilsen

Marit Lorvik (e.f.)
seksjonsleder
Klima- og miljøavdelingen

Anne Cathrine Flaten
rådgiver
Klima- og miljøavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg

1 Vilkår - tillatelse til virksomhet - drift av deponi for rene masser - Tjuvholet - Frøseth AS



Kopi med vedlegg til:

Frøseth AS v/Anette Brattaker

Asbjørn Melting

Arbeidstilsynet

Norges vassdrags- og
energidirektorat

Trøndelag fylkeskommune

Anton Mathias Jensen

Tverråvegen 33

Postboks 4720 Torgarden

Postboks 5091

Fylkets hus, Postboks 2560

Vinnavegen 70

7690 Mosvik

7468 TRONDHEIM

0301 OSLO

7735 STEINKJER

7690 MOSVIK